

животъ мучитъ Богъ престѹпницыте своегоу зако-
на соуз болѣзни, соуз безчестіе, соуз нищета
и соуз безчисленны дрѹги слыни.

Зарадъ това трѣба да имаме страхъ Божій
въ сердцата ни, и да се пазиме соуз голѣмо вни-
маніе, да не бы престѹпили въ нѣкоя рѣбота
неговите Божественны заповѣди.

Но колко жестоко мучитъ за грѣхоубѣте,
толко ѣ щедръ мздовоздаѣтель за добрыи тѣ дѣ-
ла, и награждаба добротвореніята на прѣбе-
дныте, многоу пъти и въ настоѣщятъ животъ
соуз мірските дарованіа, а и въ бѹдущятъ все-
гда соуз найголѣмы и вѣчны блаженства и до-
брини.

Прочее не токмоу долженствуваме да извѣ-
гаваме злодѣаніята, за да не подпаднемъ подъ
прѣбедныятъ гнѣвъ Божій, и подъ мѹченіята
които са ѡпредѣлены за злыте, но трѣба да се
подвизѣваме всегда на добротвореніята, за да
се покажемъ достойны на Божественната негова
благодѣть, и на привременните и вѣчныте дни
воздааніа, соуз които подарѣва милостивно